

Briuselis, 2013 10 18
COM(2013) 733 final

2011/0195 (COD)

KOMISIJOS KOMUNIKATAS EUROPOS PARLAMENTUI

pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 6 dalį

dėl

**Tarybos pozicijos dėl pasiūlymo priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą dėl
bendros žuvininkystės politikos**

KOMISIJOS KOMUNIKATAS EUROPOS PARLAMENTUI

pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 6 dalį

dėl

Tarybos pozicijos dėl pasiūlymo priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą dėl bendros žuvininkystės politikos

1. PAGRINDINIAI FAKTAI

Pasiūlymas Europos Parlamentui ir Tarybai perduotas – 2011 m. liepos 13 d.
(dokumentas COM(2011) 425 galutinis – 2011/0195 COD)

Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonė pateikta – 2012 m. kovo 28 d.

Regionų komiteto nuomonė pateikta – 2012 m. gegužės 4 d.

Per pirmąjį svarstymą Europos Parlamento pozicija priimta – 2013 m. vasario 6 d.

Tarybos pozicija priimta – 2013 m. spalio 17 d.

2. KOMISIJOS PASIŪLYMO TIKSLAS

Bendras naujo reglamento dėl bendros žuvininkystės politikos pasiūlymo tikslas – užtikrinti ilgalaikes tausias aplinkos sąlygas ir geresnį aprūpinimą maistu garantuojančią žvejybos ir akvakultūros veiklą.

3. PASTABOS DĖL TARYBOS POZICIJOS

3.1. Bendrosios pastabos dėl Tarybos pozicijos

Komisija pritaria Tarybos pozicijai, nes Europos Parlamento ir Tarybos kompromisiniame politiniame susitarime išlaikomos visos pagrindinės pirminio Komisijos pasiūlymo nuostatos. Svarbiausia, kad šis susitarimas apima: 1) teisinį išipareigojimą laikantis nustatytų terminų užtikrinti tausų žuvų išteklių valdymą; 2) teisinį išipareigojimą laikantis nustatytų terminų panaikinti žuvų išmetimo į jūrą praktiką; 3) regionalizavimo sistemą, kuria sudaromos sąlygos priimti sprendimus kuo arčiau suinteresuotųjų šalių. Komisija pritaria ir kitiems pakeitimams, be kita ko, susijusiems su daugiamečiais planais, patekimo į vandenį taisyklėmis, žuvų išteklių atkūrimo zonų nustatymu, žvejybos galimybių paskirstymu, žvejybos pajėgumų valdymu, duomenų rinkimu, išorės lygmeniu, kontrole ir vykdymo užtikrinimu, taip pat konsultavimusi su patariamosiomis tarybomis ir tų tarybų sudėtimi.

3.2. Per pirmąjį svarstymą Europos Parlamento priimti pakeitimai

Europos Parlamentas į visas Komisijos pasiūlymo dalis įtraukė daugiau kaip 230 pakeitimų. Daugelio iš šių pakeitimų tekstas sudarė daugiau kaip vieną straipsnio dalį.

Visi Europos Parlamento pakeitimai buvo peržiūrėti ir išnagrinėti trišaliuose dialoguose. Nė vienas pakeitimas per pirmąjį svarstymą nebuvo be patikslinimų įtrauktas į Tarybos poziciją,

išskyrus šiuos pakeitimus: 116 (dėl valstybių narių nepaprastosios padėties priemonių), 118 (dėl vengimo sužvejoti nepageidaujamų žuvų ir jų kiekio mažinimo), 137 (dėl perleidžiamųjų žvejybos koncesijų sistemos), 243 (dėl įsipareigojimų laikymosi ekspertų grupės), 196 (dėl prisidėjimo prie kontrolės sąnaudų), 200 (dėl naujų patariamųjų tarybų įsteigimo). Šie pakeitimai įtraukti be patikslinimų arba tik su mažais patikslinimais.

Tarybos pozicija dėl daugelio Europos Parlamento pakeitimų išdėstoma taip, kad būtų atsižvelgiama (bent iš dalies arba visiškai) į pakeitimų esmę. Tai pasakytina apie 2 straipsnį (tikslai, 60, 61, 235 pakeitimai), 3 straipsnį (gero valdymo principai, 62, 220 pakeitimai), 6, 7 ir 8 straipsnius (bendrosios nuostatos dėl išsaugojimo priemonių, priemonių rūšys ir žuvų išteklių atkūrimo zonų nustatymas, 101, 102, 103 pakeitimai), technines priemones (104, 295 pakeitimai), 9 ir 10 straipsnius (daugiamečiai planai, 105, 106, 107, 108, 239 pakeitimai), 11 straipsnį (išsaugojimo priemonės, būtinos siekiant laikytis įsipareigojimų pagal Sąjungos aplinkosaugos srities teisės aktus, 109, 111, 258 pakeitimai), 12 straipsnį (Komisijos nepaprastosios padėties priemonių taikymas, 115 pakeitimas), 15 straipsnį (įpareigojimas iškrauti sužvejotas žuvis, 119 pakeitimas), 16 ir 17 straipsnius (žvejybos galimybės, 120, 227, 264, 293, 301 pakeitimai), 20 ir 21 straipsnius (valstybių narių taikomos išsaugojimo priemonės, 131–136 pakeitimai), 22–24 straipsnius (laivynų pajėgumo valdymas, 138, 241, 139, 140, 141 pakeitimai), 25 straipsnį (mokslinis žuvininkystės valdymo pagrindas ir konsultacijos su Žuvininkystės mokslo, technikos ir ekonomikos komitetu, 142–160, 285 pakeitimai), 28–32 straipsnius (išorės politika, 161–176, 230 pakeitimai), 34 straipsnį (akvakultūra, 178–181, 242 pakeitimai), 35 straipsnį (bendras rinkos organizavimas, 183–188 pakeitimai), 44 straipsnį (patariamasis tarybos, 201, 202 pakeitimai) ir naujus 49 ir 50 straipsnius (Komisijos atliekamas vertinimas ir metinių ataskaitų teikimas, 209, 210 pakeitimai).

Į Tarybos poziciją buvo įtraukti tik keli Parlamento 18 straipsnio (regionalizavimas, 121–130 pakeitimai) pakeitimai (Parlamentas pritarė alternatyviam Tarybos pasiūlymui, kuris išdėstytas Tarybos tekste). 36 straipsnio (kontrolė ir vykdymo užtikrinimas, 189–193, 195, 225, 226 pakeitimai), taip pat 41 ir 42 straipsnių (finansinės priemonės, 197, 199, 302 straipsniai) pakeitimai į Tarybos poziciją buvo įtraukti tik iš dalies.

3.3. Tarybos įtrauktos naujos nuostatos ir Komisijos pozicija jų atžvilgiu

Taryba kitų naujų nuostatų, išskyrus Europos Parlamento jau įtrauktas naujas nuostatas (dėl žuvų išteklių atkūrimo zonų, vengimo sužvejoti nepageidaujamų žuvų, skaidrių kvotų paskirstymo valstybėms narėms kriterijų), neįtraukė.

Tačiau Taryba išplėtė regionalizavimo nuostatų taikymo sritį: be daugiamečių planų ir techninių priemonių taikymo sistemų ji įtraukė priemones, būtinas siekiant laikytis aplinkosaugos srities įsipareigojimų, numatė priimti specialius išmetimo į jūrą planus ir kitas išsaugojimo priemones. Komisija gali pritarti regionalizavimo modeliui ir platesnei performuluoto regionalizavimo modelio taikymo sričiai.

Be to, Taryba pakeitė Komisijos pasiūlymą dėl žvejybos pajėgumų valdymo. Taryba pritarė Parlamento pasiūlymui panaikinti valstybėms narėms nustatytą prievolę įvesti perleidžiamųjų žvejybos koncesijų sistemą, tačiau šią sistemą į savo poziciją įtraukė kaip neprivalomą, kad valstybės narės galėtų nuspręsti dėl perleidžiamųjų žvejybos koncesijų įvedimo. Taryba ir Parlamentas sutarė dėl šios neprivalomos sistemos taikymo ir jos derinimo su jau galiojančiomis laivynų pajėgumo priemonėmis ir numatė papildomą įpareigojimą valstybėms narėms prireikus parengti veiksmų planus, pagal kuriuos ilgainiui būtų užtikrinta jų laivynų ir žvejybos galimybių pusiausvyra. Komisija gali pritarti šiam kompromisui, nes šias priemones derinant su sutartame tekste nustatytais finansiniais sąlygomis (kurios, Komisijos nuomone, yra proporcingos) gali būti veiksmingai pritaikytas laivynų pajėgumas.

3.4. Problemos, iškilusios priimant poziciją per pirmąjį svarstymą ir Komisijos pozicija jos atžvilgiu

Baigiantis deryboms buvo sudarytas susitarimas dėl įgaliojimų Komisijai suteikimo, kuriuos ji įgyvendintų deleguotaisiais ir įgyvendinimo aktais. Komisija gali pritarti sutartoms nuostatomis. Visų pirma, pagal regionalizavimo nuostatas numatytos deleguotųjų ir (arba) įgyvendinimo aktų priėmimo sąlygos atitinka institucinius reikalavimus, ir jas vykdant bus prisidėta prie veiksmingesnės politikos formavimo.

Tačiau, Komisijos nuomone, reikia padaryti pareiškimus jos pozicijai paaiškinti dėl konkrečių institucinių nuostatų, numatytų pagal regionalizavimo modelį (18 straipsnis), ir dėl Komisijai pagal Komiteto procedūrą suteiktų įgaliojimų, susijusių su 22 straipsnio (įtraukimo į laivyną ir (arba) pasitraukimo iš laivyno programa) įgyvendinimu, apribojimo.

Komisijos nuomone, reikia padaryti pareiškimą ir dėl jos pozicijos dėl VI dalies (išorės politika) nuostatų, visų pirma, dėl 28 straipsnio 3 dalies.

4. IŠVADA

Komisija gali pritarti Tarybos pozicijai, kuri yra derybų su Europos Parlamentu rezultatas. Tačiau, Komisijos nuomone, turi būti padaryti toliau pateikti pareiškimai dėl 18 straipsnio 1, 3, 7 ir 8 dalių, VI dalies (visų pirma, 28 straipsnio 3 dalies) ir 47 straipsnio 2 dalies antros pastraipos (dėl 22 straipsnio).

Dėl 18 straipsnio

(dėl 1 ir 3 dalių) Komisija pabrėžia, kad įgaliojimų suteikimas Komisijai įgyvendinimo arba deleguotaisiais aktais patvirtinti valstybių narių bendrose rekomendacijose nustatytas priemonės negali daryti poveikio Komisijos kompetencijai priimti tokius aktus.

(dėl 7 dalies) Tai, kad tiesioginiu valdymu suinteresuotos valstybės narės gali rengti bendras rekomendacijas, negali daryti poveikio Komisijos išimtinai iniciatyvos teisei teikti pasiūlymus bendros žuvininkystės politikos srityje.

(dėl 8 dalies) Vadovaujantis SESV 2 straipsnio 1 dalimi, 8 dalis negali būti suprantama taip, kad tuo atveju, kai nėra kitų Sąjungos teisės aktų, valstybėms narėms automatiškai suteikiami įgaliojimai priimti teisiškai privalomus aktus Sąjungos išimtinės kompetencijos srityje. Jei Komisija mano, kad tokie aktai yra nesuderinami su bendros žuvininkystės politikos tikslais, valstybės narės, vadovaudamosi lojalios bendradarbiavimo principu, turėtų imtis veiksmų nesuderinamumui su Sąjungos teise pašalinti.

Dėl VI dalies ir, visų pirma, 28 straipsnio 3 dalies

VI dalies dėl išorės politikos nuostatos neturėtų daryti poveikio Tarybos sprendimų, Tarybos pagal SESV 218 straipsnį Komisijai suteiktų derybinių nurodymų arba su trečiosiomis valstybėmis ar organizacijomis pagal SESV 218 straipsnį sudarytų susitarimų galiojimui.

Dėl 47 straipsnio 2 dalies antros pastraipos

Komisija pabrėžia, kad nuolatinis 5 straipsnio 4 dalies antros pastraipos b punkto taikymas pagal formą ir turinį prieštarauja Reglamentui Nr.182/2011 (OL L 55, 2011 2 28, p. 13). Šią nuostatą reikia taikyti tik esant konkrečiai būtinybei nukrypti nuo pagrindinio principo, pagal kurį Komisija gali priimti įgyvendinimo akto projektą, kai nuomonė nepateikiama. Kadangi tai yra 5 straipsnio 4 dalyje nustatytos bendrosios taisyklės išimtis, negalima tiesiog laikyti, kad antros pastraipos b punktą teisės aktų leidėjas gali taikyti naudodamasis „veiksmų laisve“, nes minėto punkto aiškinimas turi būti ribotas ir todėl jis turi būti taikomas pagrįstai.